

PARTICIPATION OF PEOPLE IN PREVENTION AND DRUGS ENFORCEMENT IN BAN KO SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, MUEANG DISTRICT, SAMUT SAKHON PROVINCE

Jadtanun KUNJUMNONG^{1*} and Nathanon THAVISIN¹

1 Faculty of Social Sciences and Education, Thongsook College, Thailand; (Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 16 February 2024

Revised: 8 March 2024

Published: 15 March 2024

ABSTRACT

The objective of this study was to study participation of people in prevention and Drugs Enforcement in Ban Ko Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Samut Sakhon Province in the field of participation in the search for problems and their causes. participation in event planning, participation in operations and participation in audit and evaluation, classified by personal factors, including gender, age, education level, occupation, monthly income, and period of residence in the community.

The subjects used in this study were people living in the administrative area of Ban Ko Subdistrict Administration. The instruments used in this study were questionnaires. The statistics used to analyze the data include percentages, averages, and standard deviations.

The results showed that the majority of respondents were female, aged 31-40 years, got Bachelor's degree, work in government official/state enterprise employee organization, average monthly income 10,001-15,000 baht and period of living in the community were 6-10 years. participation of people in prevention and Drugs Enforcement in Ban Ko Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Samut Sakhon Province in overall was moderately. For consideration to each aspect which could sort from high to low as follows: participation in finding the problem and its cause, participation in monitoring and evaluating performance, planning of activities and participation in the implementation of activities, respectively.

Keywords: Participation, Prevention and Drugs Enforcement, Ban Ko Subdistrict Administrative Organization

CITATION INFORMATION: Kunjumnong, J., & Thavisin, N. (2024). Participation of People in Prevention and Drugs Enforcement in Ban Ko Subdistrict Administrative Organization, Mueang District, Samut Sakhon Province. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 35

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัด สมุทรสาคร

เจตน์นัท ชันจำนง^{1*} และ ญฐนนท ทวีสิน¹

¹ คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข; (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและประเมินผล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนและระยะเวลาการอาศัยในชุมชน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 357 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท ระยะเวลาในการอาศัยในชุมชน 6-10 ปี การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ลำดับที่ 1 คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ลำดับที่ 2 คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ลำดับที่ 3 คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรมและลำดับสุดท้าย คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ตามลำดับ

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด, องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ

ข้อมูลการอ้างอิง: เจตน์นัท ชันจำนง และ ญฐนนท ทวีสิน. (2567). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 35

บทนำ

ประเทศไทยยังคงประสบปัญหาสำคัญ คือ ปัญหาการเสพติดและการใช้ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ในสถานประกอบการที่ยังไม่มีมาตรฐานระบบการป้องกันและควบคุมที่ดี การแพร่ระบาดในหมู่บ้านชุมชน ซึ่งนำมาสู่ ปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนทั่วไป สถานการณ์ปัจจุบันปัญหาเสพติดยังคงเป็นภัยร้ายแรงต่อโครงสร้าง สังคมไทยและประเทศชาติอยู่ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของประชากรและสถาบันทางสังคมแล้ว ยังกระทบถึงความมั่นคงของชาติอีกด้วย ปัญหาเหล่านี้ ไม่ใช่ปัญหาเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะชุมชนเท่านั้น แต่เป็น ปัญหาที่หากไม่ได้รับการแก้ไขจะทำให้สังคมโดยรวมเกิดปัญหาไปด้วย โดยเฉพาะปัญหาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น โดยสถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนีรายงานว่าจำนวนผู้ป่วยนอกที่มาปรึกษาการติดยาเสพติดในปี 2565 มีถึง 4,713 คน เพิ่มขึ้นจากจำนวนผู้ป่วยนอกในปี พ.ศ.2564 ถึงร้อยละ 41.23 (2,770 คน) (สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี, 2565: ออนไลน์) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์การ แพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้รัฐบาลจะมีการออกมาตรการป้องกันและ ปรามปรามยาเสพติดที่เข้มงวดขึ้นรายงานจากสถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนียัง แสดงว่า กลุ่มเป้าหมายที่ตกเป็นเหยื่อของยาเสพติดส่วนใหญ่คือกลุ่มวัยรุ่น โดยร้อยละ 32.28 ของจำนวนผู้ป่วยนอก ที่มาปรึกษาการติดยาเสพติดในปี 2565 เป็นวัยรุ่น (อายุ 15-24 ปี) ซึ่งเน้นย้ำให้เห็นว่า ยาเสพติดมีผลกระทบต่อวัยรุ่น ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติในอนาคต (อารดา อุเจริญ, 2566)

รัฐบาลทุกสมัยได้ดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดมาโดยตลอด แต่การแก้ไขปัญหายาเสพติดส่วนใหญ่ จะกระทำโดย หน่วยงานของรัฐเป็นหลัก ทั้งนี้ เนื่องจากว่า ประชาชนขาดความรู้สึกร่วมในกิจกรรมการแก้ไขปัญหานี้อย่างแท้จริง และไม่รู้สิทธิผูกพันกับผลการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ทั้งยังเกิดความรู้สึกว่า ภาระหน้าที่การแก้ไขปัญหาคือหน้าที่ของรัฐ ไม่ใช่หน้าที่ของตนเองหรือชุมชน ที่ต้องเข้ามารับผิดชอบ การดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ดำเนินการโดย เจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ฝ่ายเดียว จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหามาให้หมดไปได้ กับทำให้ปัญหากลับทวีความรุนแรง และซับซ้อน ยิ่งขึ้น ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามนโยบายประชารัฐร่วมใจ สร้าง หมู่บ้านชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติดอย่างยั่งยืน โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแต่ละจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการและมี ผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปรามปรามยาเสพติดจังหวัด ทำหน้าที่บูรณาการ หน่วยงานในพื้นที่ วางแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจนภายใต้กระบวนการ 9 ขั้นตอนสู่หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง ประกอบด้วย 1) การสืบสภาพชุมชน 2) การพบปะแกนนำหมู่บ้านชุมชน 3) ประกาศวาระหมู่บ้านชุมชนป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด 4) การณรงค์ให้ความรู้ 5) คัดแยกผู้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 6) การสร้างภูมิคุ้มกัน ทั้งในมิติเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา นอกสถานศึกษา ประชาชนทั่วไป และผู้ใช้แรงงาน 7) การรับรองครัวเรือน 8) การใช้มาตรการทางสังคม และ 9) การรักษาสถานะชุมชนเข้มแข็ง สร้างเครือข่าย เฝ้าระวัง และดำรงความสัมพันธ์ที่ดี กับชุมชนที่มีปัญหาน้อย (กระทรวงมหาดไทย, 2560)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนมีส่วนสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะผู้นำชุมชนนั้น มี ส่วนสำคัญที่จะทำให้ชุมชนตระหนักถึงความสำคัญ และผลกระทบของปัญหายาเสพติดในชุมชนและสร้างความร่วมมือ ของคนในชุมชนเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่มีอยู่ให้หมดไปจาก ชุมชนโดยยืนอยู่บนหลักการที่ว่า หากชุมชนร่วมมือกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเองแล้ว จะทำให้ลด บั๊จจัยและเงื่อนไขซึ่งเป็นองค์ประกอบของปัญหายาเสพติด ทั้งปัญหาพื้นฐานซึ่งได้แก่ สภาพชุมชนที่เอื้ออำนวยต่อการ แพร่ระบาดของยาเสพติดและสามารถช่วยลดบั๊จจัยจากครอบครัวและบั๊จจัยการแพร่กระจายของยาเสพติดได้หมด ตลอดจนสามารถกำหนดพฤติกรรมของชุมชนใหม่ ไม่ให้เอื้อต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด อย่างไรก็ตาม การ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้น จะมองเพียงชุมชนใดชุมชนหนึ่งไม่ได้ เนื่องจาก การแพร่ระบาดของยาเสพติดนั้น กระจายอยู่ทุกพื้นที่ หากทำเพียงจุดใดจุดหนึ่ง ชุมชนหนึ่งชุมชนใดอาจสำเร็จได้ระยะเวลาหนึ่ง แต่ในที่สุดแล้ว ผู้ค้าหรือ ผู้เสพยาเสพติดก็จะพยายามแสวงหาผู้เสพยาใหม่เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ตน และยาเสพติดก็อาจแพร่ระบาดกลับเข้ามาใน

ชุมชนได้อีกครั้ง ดังนั้น การแก้ปัญหายาเสพติด จึงต้องทำในทุกชุมชนเป็นเครือข่ายเป็นระบบ จึงจะสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนได้ ดังนั้น การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนและคนในชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้น จึงเป็นกลไกหลักในชุมชนเพื่อให้เกิดปฏิกิริยาเคลื่อนไหวต่อต้านด้านยาเสพติด สร้างความร่วมมือกับส่วนราชการและองค์กรภาคเอกชนต่างๆ ในลักษณะผนึกกำลังราษฎร์-รัฐ ร่วมใจด้านยาเสพติด ให้ยาเสพติดหมดไปจากชุมชนและพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะของประชาคมชุมชนให้เข้มแข็งและมีศักยภาพในการจัดการแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนด้วยตนเอง ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้น จะต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาแบบองค์รวม ทำความเข้าใจกับชุมชน หน่วยงานภาครัฐต้องมีการปรับปรุงแนวคิดและรูปแบบการดำเนินงานให้สอดคล้องกันโดยยืนอยู่บนหลักการที่ว่า ถ้าคนในชุมชน มีส่วนร่วมในการเป็นผู้แก้ไขปัญหายาเสพติดและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดด้วยตนเองแล้ว จะทำให้สามารถลดปัจจัยและเงื่อนไขซึ่งเป็นองค์ประกอบของปัญหายาเสพติดและผู้นำชุมชนจะต้องมีบทบาทเป็นกลไกหลักในชุมชนในการสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ตลอดจนสร้างความร่วมมือกับส่วนราชการและองค์กรภาคเอกชนต่างๆ เพื่อพัฒนาเสริมสร้างสมรรถนะของประชาคมชุมชนให้เข้มแข็งและมีศักยภาพ ทั้งในหลักการเบื้องต้นและหลักการระยะยาว (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 7, 2560)

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เป็นหน่วยงานหนึ่ง ที่มีหน้าที่ดูแลใกล้ชิดประชาชนในชุมชนที่รับผิดชอบ รวมถึงการเฝ้าระวังการระบาดของยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ ได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาล โดยอาศัยประชาชนในชุมชนซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในพื้นที่และทราบสถานการณ์ยาเสพติดเป็นอย่างดี จึงเข้ามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้ชุมชนเป็นสื่อกลางในการชี้แจง สร้างความเข้าใจและร่วมแรงร่วมใจจากประชาชนในชุมชน เพื่อต่อต้านและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง แต่เนื่องจากประชาชนในชุมชนมีหลายระดับ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จึงอาจมีปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนที่มีระดับแตกต่างกัน

สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนนั้น พบกลุ่มผู้เกี่ยวข้องรายใหม่ยังคงมีสัดส่วนที่สูงทั้งในกลุ่มผู้ค้าและกลุ่มผู้เสพ โดยเยาวชนอายุ 15-24 ปี ยังคงเป็นกลุ่มหลักที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับทั้งที่อยู่ในชุมชนและนอกชุมชน สำหรับผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่มีอายุลดลง โดยกลุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มที่มีโอกาสเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ยาเสพติดที่แพร่ระบาดมาก คือ ยาบ้า นอกจากนั้นยังพบ การนำยาทางการแพทย์ไปใช้ในทางที่ผิดในกลุ่มนักเรียนหลายกลุ่ม เช่น การนำยาแก้ไอประเภทกดศูนย์การไอมากินเพื่อให้เกิดอาการมึนเมา เป็นต้น นอกจากนี้จุดเสี่ยงที่สำคัญที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ได้แก่ กลุ่มที่ชอบมั่วสุมในร้านเกมส์ / อินเทอร์เน็ต กลุ่มที่มีการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราว และกลุ่มแข่งรถ รวมถึงพื้นที่เสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ สถานบันเทิง/สถานบริการและตามหอพักต่างๆ เป็นต้น (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด, 2559) ดังนั้น การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน จึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนเป็นปัจจัยหลัก กล่าวคือ คนในชุมชนต้องมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหายาของตนเอง โดยมีหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน ทั้งนี้สิ่งสำคัญของการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนจะต้องหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงระหว่างคนในชุมชน โดยคนในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการคัดแยกผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยวิธีของชุมชนเองซึ่งต่างจากวิธีของราชการ และดูแลชุมชนเองโดยใช้ความร่วมมือในการใช้มาตรการทางสังคมเป็นหลัก

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ศึกษาในฐานะที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งการศึกษาครั้งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่จะมีส่วนช่วยในการผลักดันให้เกิดแนวร่วมของประชาชนในชุมชนในการที่จะสร้างภูมิคุ้มกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด ทั้งนี้ ผู้ศึกษาจะได้นำผลการศึกษาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญห

ยาเสพติดตลอดจนเป็นแนวทางให้กับชุมชนอื่นนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติอันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติในภาพรวม

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดของการมีส่วนร่วมของประชาชน

จากการทบทวนวรรณกรรม สรุปความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการดำเนินงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ร่วมคิดหาแนวทางร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบ โดยการร่วมมือ สนับสนุนการพัฒนาทั่วไปกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ

ขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชน

วุฒิชัย อุดะปะละ และคณะ (2563) แบ่งขั้นตอนการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1) ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ขั้นตอนนี้เป็นส่วนสำคัญที่สุดเพราะถ้าชุมชนบทยังไม่สามารถเข้าใจปัญหาและค้นหาสาเหตุของปัญหาด้วยตัวเอง กิจกรรมต่างๆที่ตามมาก็ไร้ประโยชน์หากประชาชนมีส่วนร่วมมากเท่าใด การทราบคำตอบของปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาก็ย่อมจะมีมากขึ้นเท่านั้น วิธีการหาสาเหตุของปัญหาและความต้องการในชุมชนนั้นมีหลายวิธีได้แก่ การสังเกตการศึกษาประวัติศาสตร์ภูมิหลังของชุมชน การสัมภาษณ์ เป็นต้น และการศึกษาลู่ทางในการแก้ไขปัญหา มีการวางแผนการดำเนินการต่างๆ เพื่อหาสู่ทางในการแก้ปัญหาและความต้องการของชุมชน ซึ่งมีหลายวิธีได้แก่ การประชุมวิเคราะห์และสรุประหว่างผู้สำรวจเก็บข้อมูล สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา เป็นการเสาะแสวงหาปัญหา และสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อพบก็เสนอแนะปัญหา และสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมกับเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข ดังนั้น การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของประชาชนนั้น จึงเป็นขั้นตอนแรกของการมีส่วนร่วมที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาชุมชน ในการที่ชุมชนหรือหน่วยงานของรัฐจะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้องและเกิดความยั่งยืนได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะเมื่อปัญหานั้นๆได้มีการร่วมกันค้นหาและวิเคราะห์โดยประชาชนในพื้นที่เอง ความถูกต้องและครอบคลุมของการแก้ไขปัญหาก็จะมีมากขึ้น

2) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เป็นขั้นตอนที่ขาดไม่ได้ ขั้นตอนนี้จะช่วยให้ประชาชนรู้จักวิธีการคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการนำเอาปัจจัยข่าวสารข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการวางแผนโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่ใช้ เมื่อประชาชนเริ่มที่จะกำหนดกลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนาสำหรับสิ่งที่เขาต้องการกระทำเพื่อไปสู่การปฏิบัติและมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลง ประชาชนผู้เข้าร่วมการวางแผนการดำเนินกิจกรรมจะต้องกระตุ้นให้เกิดคำถามต่อตัวเองว่า อะไรคือสิ่งที่เขาปรารถนาและต้องการจะดำเนินการปฏิบัติเพื่อการแก้ไขปัญหและพัฒนาชุมชน โดยประชาชนจะนำประสบการณ์นั้นไปใช้ในการพัฒนากลยุทธ์และแนวทางการพัฒนาเพื่อไปสู่การปฏิบัติของชุมชนต่อไปอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

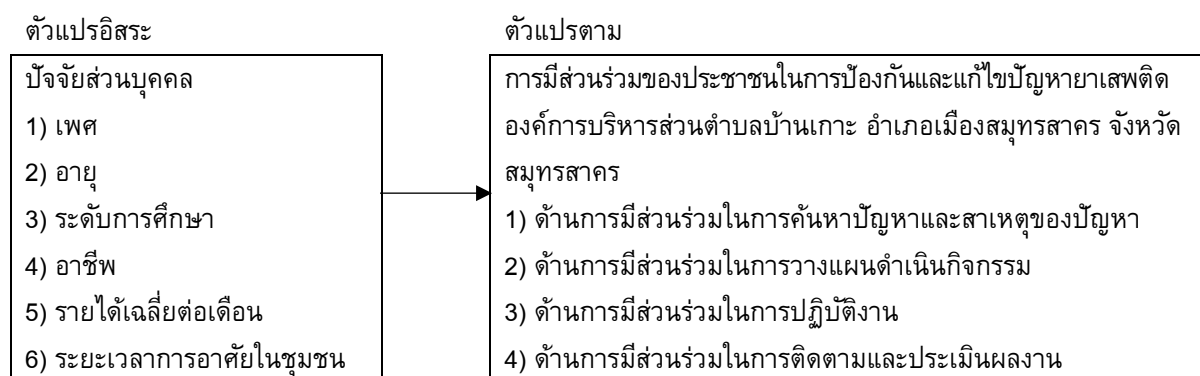
3) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ชาวชนบทที่มีทรัพยากรที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงานได้อย่างน้อยชาวชนบทก็มีแรงของตนเองเป็นขั้นต่ำที่สุดที่จะเข้าร่วมได้และในหลายๆแห่ง ประชาชนสามารถที่จะร่วมลงทุนในกิจกรรมหลายๆประเภทได้ ดังนั้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน จึงเป็นการมีส่วนร่วมในการลงทุนเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวเงิน วัสดุสิ่งของหรือความเสียสละในแรงงาน และรวมถึงการปฏิบัติงานตามแผนหรือนโยบายที่ได้ร่วมกันวางไว้ด้วย

4) ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน การติดตามและประเมินผล เป็นขั้นตอนสุดท้ายเพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการนำโครงการไปปฏิบัติ ซึ่งควรประเมินทุกขั้นตอน เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ ปรากฏการณ์งาน หรือกิจกรรม

หรือสิ่งที่ต้องการจะวัด วัดคุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัดและประเมินนั้น กฎเกณฑ์หรือมาตรฐานของการวัดและการประเมิน การวัด เครื่องมือ การประเมิน การเปรียบเทียบผลที่วัดได้กับเกณฑ์ การสังเคราะห์หลักฐานหรือข้อมูลที่เป็นผลจากกระบวนการประเมินไปสู่การตัดสินใจขั้นสุดท้าย

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาคัดเลือกตัวแปรที่สำคัญได้ ดังนี้ 1) ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา 2) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และ 4) ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 4,512 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ, 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 357 คน โดยเปรียบเทียบกับตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 607-610) โดยการสุ่มแบบเจาะจง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาโดยดำเนินการดังนี้

- 1) นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามจำนวนที่กำหนดไว้
- 2) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งจำนวน ว่าดำเนินการตอบแบบสอบถามถูกต้องสมบูรณ์ทุกฉบับหรือไม่ ถ้าการตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ผู้ศึกษาดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน แล้วนำมาตรวจสอบให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้
- 3) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผล และเขียนรายงานผล ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้รับแบบสอบถามคืนมาก็จะตรวจสอบความถูกต้องเบื้องต้น โดยใช้ การเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน 100% และใช้ความสมบูรณ์ของการตอบ 100% สำหรับการศึกษาเรื่องนี้มีสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อบรรยายข้อมูลทั่วไป

ผลการวิจัย

1) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-15,000 บาท และมีระยะเวลาการอาศัยในชุมชน 6-10 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและระยะเวลาการอาศัยในชุมชน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	170	47.62
หญิง	187	52.38
อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	60	16.81
31-40 ปี	129	36.13
41-50 ปี	93	26.05
51 ปีขึ้นไป	75	21.01
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	136	38.10
ปริญญาตรี	153	42.86
สูงกว่าปริญญาตรี	68	19.04
อาชีพ		
ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	110	30.81
เจ้าของกิจการ	67	18.77
พนักงานบริษัทเอกชน	96	26.89
รับจ้าง	84	23.53
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	65	18.21
10,000-15,000 บาท	121	33.89
15,001-20,000 บาท	89	24.93
20,001 บาทขึ้นไป	82	22.97
ระยะเวลาการอาศัยในชุมชน		
1-5 ปี	69	19.33
6-10 ปี	117	32.77
11-15 ปี	93	26.05
16 ปีขึ้นไป	78	21.85
รวม	357	100.00

2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยภาพรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพ ลำดับที่ 1 คือ ด้านการมี

ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ลำดับที่ 2 คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ลำดับที่ 3 คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรมและลำดับสุดท้าย คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม	ลำดับที่
1) ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา	3.39	0.78	ปานกลาง	1
2) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม	3.36	0.86	ปานกลาง	3
3) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	3.21	0.88	ปานกลาง	4
4) ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน	3.38	0.91	ปานกลาง	2
รวม	3.33	0.82	ปานกลาง	

อภิปรายผล

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยภาพรวมในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วราภรณ์ จันทรงค์ (2561) ศึกษาแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนนอกสถานศึกษา ในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1) ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาวดี สมสีดา และ ศิพร โกวิท (2563) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่ตำบลสวนใหญ่อำเภอมะนัง จังหวัดน่าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน จากประสบการณ์ของผู้ศึกษาอธิบายได้ว่า สาเหตุที่ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากประชาชนในชุมชนนั้น ส่วนมากเป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่นอกชุมชน จะมีเพียงผู้สูงอายุและเด็กเท่านั้นที่ใช้เวลาอยู่ในชุมชนเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ไม่รู้สาเหตุของปัญหายาเสพติดที่แท้จริงของในชุมชน และขาดการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา ในการประชามชนนั้น ส่วนผู้ที่รู้สาเหตุของปัญหานั้นไม่สามารถให้ข้อมูลที่ประโยชน์ได้เท่าที่ควร จึงส่งผลให้ ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จำสับตำราจ ธานีป แสงดารา (2559) ศึกษาการมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของคณะชุมชนบางบัว กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน และจากประสบการณ์ของผู้ศึกษาอธิบายได้ว่าสาเหตุที่ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลางนั้น อาจเนื่องมาจากประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรมเป็นส่วนน้อย ส่วนมากจะเป็นหน้าที่ของผู้บริหารผู้นำชุมชน และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเท่านั้น โดยไม่ได้มีการวางแผนร่วมกันกับชาวบ้าน จึงทำให้บางครั้งมีปัญหาในการดำเนินกิจกรรม บางครั้งอาจดำเนินการไม่ได้ทำให้ต้องเลื่อนหรือบางครั้งต้องยกเลิกโครงการ ทำให้เกิดความเสียหายทุกฝ่าย ดังนั้น จึงส่งผลให้การมีส่วนร่วมด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

3) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วุฒิชัย อุดะปะละ และคณะ (2563) ศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน จาก

ประสบการณ์ของผู้ศึกษาเห็นว่า สาเหตุที่ผลการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางนั้น อาจเนื่องมาจากประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นส่วนน้อย ส่วนมากจะเป็นหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ และเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเท่านั้น โดยไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน ช่วงเวลาที่จะปฏิบัติงาน และบางครั้งตรงกับประชาชนมีภารกิจที่ของตนเอง ไม่สามารถมาร่วมปฏิบัติงานได้ จะมีเป็นบางกลุ่มที่มาร่วมปฏิบัติงานของส่วนรวม เป็นเพราะต่างคนต่างมีหน้าที่ที่ต้องทำหรือมีงานประจำ มีงานของครอบครัว ดังนั้น จึงส่งผลให้ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

4) ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วรางคณา จันทรงค์ (2561) ศึกษาแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนนอกสถานศึกษา ในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงานอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน จากประสบการณ์ของผู้ศึกษาอธิบายได้ว่า สาเหตุที่ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงานอยู่ในระดับปานกลางนั้น อาจเนื่องมาจากประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงานนั้น จะมีเฉพาะผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเท่านั้น และในการประชุมและการออกตรวจติดตามประเมินผลงานจะเป็นข้าราชการตำรวจและผู้นำชุมชนเท่านั้น ที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น จึงส่งผลให้ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงานอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สามารถสรุปข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามและจากความเห็นของผู้ศึกษา ดังนี้

1) ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ควรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น คือ การมีส่วนร่วมในการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในหมู่บ้าน ควรส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนสร้างความเข้าใจในสาเหตุของปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในบทบาทหน้าที่และประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นหน้าที่ที่ต้องร่วมกันคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อกำหนดอนาคตและหาทางเลือกที่ดีที่สุดของชุมชนร่วมกัน ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ หน่วยงานหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพียงฝ่ายเดียว

2) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ข้อที่ควรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น คือ การมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม อันดับแรกองค์กรต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติดต่อประชาชน เพื่อประชาชนจะได้รับรู้ข้อมูลและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของชุมชน สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นด้านแผนงาน โครงการ งบประมาณ บุคลากร และความต้องการ เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ลดความเสี่ยงด้านผลกระทบต่างๆ และช่วยลดปัญหาการทำงานที่ซ้ำซ้อน อีกทั้งควรมีการบูรณาการแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นประจำ

3) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ควรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น คือ การร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมในการจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ควรส่งเสริมและร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมในการจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้นและเพื่อให้เป็นที่ยอมรับกันในหมู่คณะและในชุมชนของตนเอง เพราะเป็นการกระตุ้นให้หมู่บ้านมองเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม เห็นความสำคัญในตนเองที่จะร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมในการจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและมีความต้องการเข้าร่วมโครงการกิจกรรมอื่นๆ ต่อไปเพิ่มขึ้น

4) ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ควรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น คือ การมีส่วนร่วมประเมินผลโครงการที่อยู่ในแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้หรือไม่ ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมประเมินผลโครงการที่อยู่ในแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและร่วมแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนร่วมกับหน่วยงานราชการ เพื่อร่วมกันประเมินผลโครงการแต่ละโครงการที่มีอยู่ในแผนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อนำไปใช้และปรับปรุงใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาปัญหา อุปสรรค ปัจจัย ทศนะคติและแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้น
- 2) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระหว่างกับเคหะชุมชนอื่นๆ ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน เพื่อให้เห็นข้อแตกต่างและนำข้อแตกต่างที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- ธนาริพ แสงดารา. (2559). *การมีส่วนร่วมต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเคหะชุมชนบางบัว*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยทองสุข.
- วรารคณา จันทรังค. (2561). *แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนนอกสถานศึกษาในจังหวัดกำแพงเพชร*. วารสารกฎหมายสุขภาพและสาธารณสุข, 4(1)
- วุฒิชัย อุดะปะละ และคณะ. (2563). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด. (2553). *คำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เรื่อง ปฏิบัติการรวมพลังไทย ขจัดภัยยาเสพติด ร่วมเทิดไท้องค์ราชัน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี. (2565). *จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยนอกยาเสพติด ปีงบประมาณ 2561-2565*. สืบค้นจาก http://www.pmnidat.go.th/thai/index.php?option=com_content&task=view&id=3.876&Itemid=53
- สุชาวดี สมสีดา และ ศิพร โกวิท. (2563). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี*. วารสารการวิจัยการบริหารพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 10(2).
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2560). *การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด. การป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- อารดา คูเจริญ. (2566). *ปัจจัยมูลเหตุพฤติกรรมกรรมการติดยาเสพติดของวัยรุ่นในประเทศไทย: การวิเคราะห์ความไม่แปรเปลี่ยนของแบบจำลองระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง*. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 8(5).
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).